

Ivica Krošláková

Malířka, sochařka a ilustrátorka se narodila 2. října 1943 v Bratislavě.

Absolvovala tam střední výtvarnou školu (1957–1961), kde na ni měl principiální vliv Rudo Fila. Poté vstoupila na bratislavskou VŠVU ke studiu komorní malby u profesora Jána Mudrocha. V době, kdy se v Praze formovaly avantgardní výtvarné skupiny, studovala v letech 1964–65 na Akademii výtvarného umění u profesorů Karla Součka a Jiřího Johna. V letech 1965–67 získávala výtvarné vzdělání v rámci stipendia na Akademii výtvarného umění ve Vídni na oddělení abstraktní malby u profesora Sergia Pausera. V letech 1973–74 absolvovala postgraduální studium na oddělení scénografie na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě u profesora Ladislava Vychodila.

V průběhu studií i po nich podniká mnoho cest do zahraničí (Itálie, Řecko, Egypt, Indie, Nepál, Krym, Japonsko, Paříž...) a v jejích dílech začínáme vnímat mnoho konotací s výtvarnými umělci minulých období a kultur, jejichž studiem se inspirovala pro svou vlastní výtvarnou identitu.

Do výtvarného dění vstoupila v 60. letech minulého století. Důležitým prvkem jejího díla vždy byla a je svoboda. Hlavní smysl své tvorby hledala právě v tom, že vystihuje její svébytný, nenapodobitelný, vnitřní svět oproštěný od politických či komerčních tlaků. Svoboda jí dala víru v sebe a odolnost vůči bývalému režimu i vůči současné nekulturní tendenci popírat mnohdy opravdové výtvarné kvality.

Od roku 1981 aktivně spolupracuje na výtvarném dění mezinárodní vídeňské skupiny Intakt, jež v Hustopečích vystavovala v loňském roce. Kromě toho se pravidelně zúčastňuje Salonu d'Automne v Paříži jako členka sekce malby. Aktivně se zapojuje do výtvarného dění jak na Slovensku, tak v Německu. Během své tvorby nasbírala 17 zahraničních a 2 slovenská ocenění – z toho například Cenu Martina Benku.

Ivica je považována za jednu z nejvýznamnějších představitelk Informelu na Slovensku. Pojem vznikl v roce 1952 ve Francii a označuje „jiné umění“ – umění bez formy vyznačující se abstraktním zachycením nejrůznější škály umělcových pocitů zpodobněných bez kompozice, bez upořádání, často pomocí silné barevné hmoty, která se vyznačuje spontaneitou, neuspořádaností a svobodou.

Kromě obrazů, ilustrací a grafik vytvořila také několik architektonických monumentálních reliéfů různých významných institucí na Slovensku.

Ivica si během své tvorby vytvořila vlastní, originální projev. I když její obrazy mají názvy, nemaluje příběhy. Motivem je svobodný tvořivý akt, do kterého promítá své momentální, rozpoložení, svou vnitřní krajinu. Už 40 let tvoří kompaktně, nepodléhá módními výtvarným proudům. Je osobitá, zároveň se však vyvíjí v závislosti na tom, jaké vyjadřování je jí zrovna bližší.

K čisté malbě časem přidala textil, různé druhy papírů, jež z podkladu uvolňuje a nechává vystupovat do prostoru. Od 70. let tvoří první grafiky, experimentuje s fotoplátnem, fóliemi, fotografováním grafik a uplatněním fotografií zpět v obrazech, čímž vlastně cituje svá vlastní díla. Výrazný prvek její tvorby představuje vrstvení. Uplatněním textilu vystupujícího do prostoru vlastně překračuje hranice obrazu. Tím jen nemaluje, ale tvoří. Kombinace různých materiálů a textur představuje fakticky onen spontánní a momentální proces jejího tvoření.

Ivica Krošláková je respektovanou mezinárodní umělkyní, zapsanou významně v kontextu slovenské výtvarné kultury. V Hustopečích bude vystavovat od 28. září do 22. října 2017.

Literatura: Xénia Lettrichová: Ivica Krošláková, Nestratené v čase 2004–2014, katalog výstavy, Bratislava 2013.

Šárka Prokešová